

ÅRSRAPPORT 2006 FRÅN WSSK'S AVELSRÅD

REGISTRERINGAR

Under 2006 har 57 kullar registrerats med totalt 318 valpar och med en fördelning av 163 hanar och 155 tikar. Motsvarande siffror för åren 2004 och 2005 är 59 respektive 61 kullar med 340 respektive 352 valpar.

Under året har det importerats 5 hanar och 5 tikar.

ÅR	Antal kullar	Antal födda/kullstorlek	Inavel
1996	52	319/6,13	0,036
1997	45	249/ 5,53	0,037
1998	48	238/ 4,95	0,052
1999	45	237/ 5,27	0,045
2000	46	269/ 5,85	0,036
2001	46	261/ 5,67	0,035
2002	58	325/ 5,60	0,028
2003	62	350/5,65	0,031
2004	59	340/5,76	0,018
2005	61	352/5,77	0,029
2006	57	318/5,58	0,020

Till årets kullar har 44 olika hanhundar använts.

Två kullar: Geltman's General, Yxsjöstugans Ikaros, Geltman's Gothem, Geltman's Gentleman, Freckles Nils Utterman, Clumbrols Kilkenny, Hillcrofts Midas The Real Pearl och Pelydryns Bruno.

Tre kullar: Dagsländans Knotas och

Fyra kullar: Cleavehill Robin Hoods Bay.

En tik hade två kullar under året.

VALPHÄNVISNING

43 kullar av årets 57 har haft hänvisning genom klubben. Detta är en ökning från tidigare år. En av anledningarna till det kan vara att hänvisningsservicen visat sig fylla en stor funktion vid försäljning av valpar. Ibland kan man tro att det viktigaste när man skall ta en kull valpar är att man kan utnyttja klubbens hänvisningsservice. Trots att kraven för hänvisning är mycket låga så är det kullar som ej uppfyllt dessa och blivit nekade hänvisning. Ofta är de berörda helt oförstående trots att de undertecknat en ansökan att de uppfyller fastställda krav och är väl insatta i förkommande regelverk, bland annat RAS.

RAS – RASSPECIFIKA AVELSSTRATEGIER

RAS blev fastställt under 2005 och enligt SKK/SSRK skall alla uppfödare följa de riktlinjer som fastställdes. Under den tid som RAS funnits så går det att konstatera att många inte följer de rekommendationer som lämnats. Detta är i och för sig inte så förvånansvärt eftersom ett

regelverk sällan följes. Avelsansvarig och styrelse är ålagda att utvärdera hur avelsarbetet skett i förhållande till RAS vilket inte är en så svår uppgift. Betydligt svårare är att ta ställning till hur man skall agera när RAS ej följs. SKK/AK tillsatte under 2006 en projektgrupp som fick till uppgift att komma med direktiv om hur rasklubbarna skall agera i frågor rörande RAS. Några direktiv eller annan information har hittills ej nått klubben.

HÖFTLEDER

Sammanlagt har 203 hundar blivit röntgade med följande resultat:

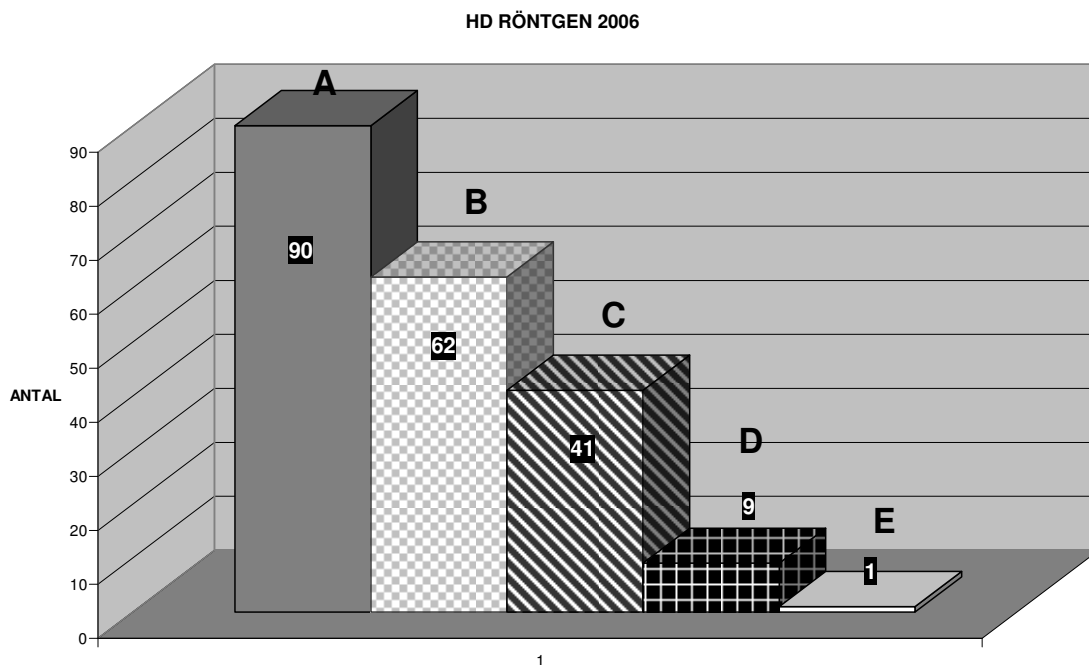
A=90

B=62

C=41

D= 9

E= 1

A + B utgör tillsammans 152 st och 51 st, 25,1 % har HD. Av de 51 med dysplasi så har 80 % grad C. De grava dysplasi-graderna D och E har jämfört med tidigare år minskat något. Bland de hundar som blivit bedömda att ha grad C finns det med all säkerhet hundar som kunnat klassas som A eller B om de blivit röntgade under optimala förhållande. Det som främst kan påverka resultatet är hur hunden är sederad eftersom det påverkar muskelavslappningen. Vidare är det viktigt att hunden ligger rakt vid röntgenögonblicket. SKK bedömer den röntgenbild de får in och har ej utrymme att lämna en detaljerad information angående varje bedömning. Rasklubben har vid upprepade tillfällen tillskrivit SKK med önskemål om att få information om vad det är som gjort att en hund klassats med C. Det kan till exempel vara höftledsfel med benpålagringar, slappa leder, sned bild samt ytterligare några avvikelser. Avelsmässigt hade det varit mycket värdefullt att få veta vad som medfört att hunden blivit avläst med C.

ÖGON

Ögonlysningar har skett under 2006 med följande resultat:

Utan anmärkning 88 st.

7 av dessa har tilläggsnotering PPM Iris-Iris lindrig

2 har lysts med anmärkning Främre Y-sömskatarakt

1 har lysts med anmärkning Katarakt ÖP

1 har lysts med anmärkning Icke ärftlig katarakt

Återigen kan vi notera att rasen ej har problem med ögonsjukdomar vilka kan upptäckas i samband med ögonlysning. I RAS står det och som krav på valphänvisning så skall ett ögonlysningresultat ej vara äldre än 3 år innan parning. Hund som lysts då den är över 7 år behöver ej lysas om. Detta anses vara ett mycket lågt krav. Anledningen till att det krävs en ögonlysning är att om en allvarlig defekt skulle komma in i rasen så skall vi uppmärksamma det i ett tidigt skede. Eftersom närliggande spanielraser har allvarliga problem så är det inte helt otänkbart att även vår ras drabbas.

Under året kan man konstatera att ett antal individer som använts i avel ej varit ögonlysta enligt ovan.

PNP – PROGRESSIV NEFROPATI

Under året har inrapporterats ett fall som nu är registrerat hos SKK eftersom rasen har central registrering för denna allvarliga ärftliga defekt. I detta fall liksom de tidigare fall vi känner till så tar det mycket lång tid, ofta något år, innan det noteras i SKK's register. Detta beror på en mycket krånglig och långsam hantering. Vi har även kunnat konstatera att i denna hantering så försvinner resultat. SKK är väl medvetna om den långsamma processen och försöker finna ett bättre system.

ARBETSMÄSSIGT

Rasen är en sportig familjehund som lämpar sig för många aktiviteter. Den uppskattas mer och mer som agilityhund en gren som verkar passa de flesta bra. På viltspår så är det ett undantag om inte ett första pris erhålls. Jaktproven har i princip inga deltagare av vår ras. Inte så få använder hunden i ”praktisk” jakt/kortdrivande men tyvärr är det ytterst ovanligt att en welsh används vid klassisk spanieljakt.

Mentalbeskrivning MH som var populärt när det infördes för några år sedan har inte lockat så många under året, endast nio stycken. Av dessa nio så var det endast en som var kraftigt berörd av skott vilket var betydligt bättre än fjolåret då var tredje hund var kraftigt berörd.

UTSTÄLLNING

Den mest frekventa aktiviteten är fortfarande utställning. Under året har sammanlagt 680 första pris delats ut och med tillägg av 296 CK/CERT, 161 2:a pris, 7 3:e pris och 2 noll pris. Rasen uppmärksammas mer och många nya domare har visat ett stort intresse.

FRAMTIDSFUNDERINGAR

Även under 2006 så har intresset varit mycket stort för rasen bland blivande hundägare. Ofta har kullarna varit tingade innan de blivit födda. Detta är i och för sig positivt men det kan också medföra att många tar en kull för att det är lätt att sälja valpar. Detta är väl inte fel i och

för sig men det är inte det som skall styra om man väljer att avla på sin tik. Många har väldigt dåliga kunskaper om sin ras, regelverk och avel. Om rasen hade varit mer svåråld så tror jag att de som verkligen har ett rasintresse hade fortsatt med sin avel medans de som tycker det är kul med en kull tänker sig lite mer noga för innan de parar sin tik eftersom de inte vill ha osålda valpar.

Via olika kontaktnät inte minst internet så kan jag notera att inte så sällan så har ägarna problem med sina hundar. Huruvida det är hundarna det är fel på eller om det är ägarna som skaffat sig en ras som inte passar dem kan man endast spekulera i. Viktigt är det att uppfödarna informerar om vilket typ av hund de säljer och selekterar bland de intresserade. De är viktigt att alla uppfödare i görligast mån värnar om de typiska egenskaperna för rasen, kanske att inte alla individer är lämpade för avel.

Styrelsen/gm
Catarina Hultgren
avelsansvarig